

Wys. do. 12/11 1927. Ref.
Zacznik 1924 r.

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 1 frank złoty.
—: Poszczególne numery 0,15 fr. zł. —:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,40 fr. zł. od jednolamowego wiersza drobnego druku, re-
—: klamy 0,60 fr. zł. od wiersza. —:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 9

Puck, sobota, dnia 16 lutego 1924 r.

Rok 38

Treść:

93. Ustawa z dnia 14. 12. 23 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych. (Dz. Ustaw nr. 5 poz. 37 r. 24).
94. Ustawa z dnia 19. 12. 1923 r. w sprawie zmiany przepisów z dnia 24. 4. 23 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych. (Dz. Ustaw nr. 4 poz. 25).
95. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1. 2. 24 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15. 1. 24 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego. (Dz. U. nr. 13 poz. 122).
96. Kurs franka złotego.
97. Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 1. 2. 24 r. w przedmiocie unormowania taryfy opłat za badanie mięsa i trychinoskopji.
98. Obwieszczenie dot. doręczenia rezerwistom kart powołania i podania miejsca pobytu w razie wymeldowania.

93.

Ustawa z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych.

Art. 1. Organami wykonawczymi władz skarbowych są urzędnicy skarbowi, powołani do spełniania czynności, określonych w artykułach 2 do 4, bądź na mocy przepisu ustawowego, bądź na skutek polecenia, wydanego przez właściwą władzę skarbową w sprawie poszczególnej.

Przepisy art. 3 i 4 niniejszej ustawy mają analogiczne zastosowanie do tych organów wykonawczych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, względnie związków samorządowych, którym czynności, przewidziane w art. 2, zostały zlecone na podstawie ustawy lub rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 2. Zakres działania organów wykonawczych obejmuje:

a) W dziedzinie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych:

- 1) zbieranie danych, potrzebnych do wymierzenia podatków i opłat,
- 2) pobór należności.
- 3) ściąganie zaległości.

b) W dziedzinie cel poza miejscem urzędowania urzędów celnych: przeprowadzanie dodatkowej kontroli celnej wewnątrz kraju.

c) W obu powyższych dziedzinach oraz w dziedzinie podatków spożywczych i monopolów państwowych:

- 1) czuwanie nad ścisłym przestrzeganiem przepisów o podatkach bezpośrednich, opłatach skarbowych, podatkach spożywczych (akcyzach), cłach i monopolach państwowych,
- 2) śledzenie czynów karygodnych, przewidzianych w przepisach o podatkach, opłatach i cłach, wykrywanie ich i zawiadamianie o nich, właściwej władzy.

Art. 3. Środki służące organom wykonawczym do spełnienia czynności, określonych w art. 2, są następujące:

- 1) kontrolowanie zakładów handlowych i przemysłowych, podlegających urzędowemu dozorowi skarbowemu, oraz badanie towarów, znajdujących się bądź na składzie w tychże zakładach, bądź też transportowanych do nich;
- 2) przeszukiwanie zakładów handlowych i przemysłowych, podlegających urzędowemu dozorowi skarbowemu, przewidziane w odnośnych ustawach podatkowych oraz przepisach celnych;
- 3) rewizja dokumentów i ksiąg, znajdujących się w posiadaniu podatników, w granicach, zakreślonych w odnośnych ustawach, żądanie od podatników wyjaśnień co do okoliczności faktycznych, których znajomość potrzebna jest do wymierzenia podatku, opłaty lub cła, albo ustalenia, czy zachodzą warunki uwolnienia od tych danin.

Art. 4. Celem śledzenia czynów karygodnych w zakresie podatków spożywczych i monopolów państwowych organy wykonawcze mają prawo:

- a) dokonywać tymczasowego zajęcia i wzięcia w przechowanie towarów i innych przedmiotów, przewożonych i przenoszonych, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż pozostają w związku z popełnieniem przestępstwa skarbowego. W razie koniecznej potrzeby wolno przeprowadzać rewizję osobistą. Tymczasowe zajęcie lub wzięcie w przechowanie ogranicza się do dni 8,

po których upływie towary lub przedmioty winny być zwolnione, o ile zajęcie lub wzięcie w przechowanie nie będzie utrzymane w mocy przez właściwe władze podług obowiązujących ustaw.

Organ wykonawczy winien towary i inne przedmioty, zajęte i wzięte w przechowanie, odstawić do najbliższego urzędu skarbowego, względnie celnego lub urzędu gminnego, i tutaj starać się ustalić ich pochodzenie. Posiadaczowi zajętych towarów, względnie przedmiotów, który dowodnie wykaże tożsamość swej osoby, wyda organ wykonawczy poświadczenie wzięcia w przechowanie towaru, względnie przedmiotu, z dokładnym wymienniem ilości i wagi, ewentualnie z dokładnym opisem tegoż w postaci protokołu. Jeżeli posiadacz zakwestjonowanych przedmiotów jest nieobecny lub nieznan, winien organ wykonawczy złożyć to poświadczenie w najbliższym urzędzie gminnym. Posiadacz lub urząd gminny potwierdza odbiór poświadczenia na oryginalne protokołu;

b) przeprowadzać rewizję pomieszczeń, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że w nich złożone są lub ukryte towary, podlegające opodatkowaniu (oczeniu) lub opłacie stemplowej (karty do gry), albo przyrzady, służące do wyrobu takich towarów lub wyrobu produktów, będących przedmiotem monopolu państwowego.

Rewizja tego rodzaju pomieszczeń winna być przeprowadzona na polecenie władzy skarbowej conajmniej I instancji, a bez takiego polecenia, jeżeli zwłoka w jego uzyskaniu grozi niebezpieczeństwem zatarcia śladów przestępstwa skarbowego, organ wykonawczy może sam wydać zarządzenie przeprowadzenia rewizji i zarządzenie to wykonać.

Przy rozpoczęciu rewizji należy posiadaczowi pomieszczenia okazać zarządzenie jej przeprowadzenia, zwrócić jego uwagę na sankcje karne w razie usiłowania udaremnienia rewizji i starać się bez rozgłosu rewizję przeprowadzić.

Rewizję przeprowadza się w obecności organu miejscowej władzy bezpieczeństwa publicznego, o ile tylko jest to możliwe, oraz dwóch bezstronnych świadków.

Znalezione przy rewizji towary i rzeczy, co do których zachodzi podejrzenie, iż pozostają w związku z popełnieniem przestępstwa skarbowego, należy zająć, wziąć w przechowanie i pokwitować w sposób, powyżej pod a) określony.

Z odbytej rewizji sporządza się bezwzględnie protokół. O ile rewizja nie wydała rezultatów, należy wydać poświadczenie z wyniku odbytej rewizji.

Odpis protokołu winien być bezwzględnie doręczony miejscowej policji państwowej;

c) korzystać z ogólnych uprawnień, przysługujących władzom bezpieczeństwa publicznego przy ściganiu przestępstw, przewidzianych w ogólnej ustawie karnej, o ile przedmiotem dochodzenia są przestępstwa, ścigane w drodze sądowej, a popełnione w związku z przestępstwami skarbowymi.

Tego rodzaju dochodzenia mają organy wykonawcze przeprowadzać zasadniczo przy współdziałaniu organów policji państwowej, a tylko gdyby tych organów nie było na miejscu — same, obowiązane są jednak w tym ostatnim wypadku donieść o wyniku dochodzeń najpóźniej do 24 godzin właściwej komendzie policji państwowej, właściwemu sądowi i właściwej władzy skarbowej.

Przy przeprowadzeniu tych dochodzeń należy stosować ogólne przepisy ustawy o postępowaniu karnym. Z zajęciami przy tych dochodzeniach towarami i rzeczami należy postąpić w sposób, przewidziany w punktach a) i b) niniejszego artykułu.

Art. 5. Jeżeli dochodzenia, przy których zachodzi możliwość wykrycia przestępstwa skarbowego, przeprowadzają funkcjonariusze policji państwowej lub inne organy wykonawcze, to mają obowiązek zwrócić się do najbliższego skarbowego organu wykonawczego o współdziałanie.

W tym wypadku ma skarbowy organ wykonawczy stosować się do wskazówek tego, kto dochodzeniami kieruje, i o wyniku dochodzeń bezwzględnie złożyć sprawozdanie właściwej władzy skarbowej. Znalezione przy tych dochodzeniach towary i rzeczy, co do których zachodzi podejrzenie, iż posłużyły do popełnienia przestępstwa skarbowego, o ile nie zostają jako dowody rzeczowe zajęte przez inną władzę, winien organ wykonawczy zająć i wziąć w przechowanie przy zastosowaniu przepisów art. 4.

Art. 6. Przy wykonaniu czynności urzędowych oraz przy ściganiu przestępców na gruntach lub w pomieszczeniach, służących dla celów wojskowych, organ wykonawczy obowiązany jest zgłosić się wpięrcw u odnośnej zwierzchności wojskowej, tam się wylegitymować, okazać polecenie i prosić o asystencję.

Art. 7. Przy wykonywaniu czynności urzędowych w pomieszczeniach, należących do cywilnych władz państwowych, obowiązany jest organ wykonawczy zgłosić się u naczelnika danej władzy.

Art. 8. Organy policji państwowej, władze wojskowe, wszelkie inne organy państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać bezwzględnie czynnej pomocy zawsze, ilekroć skarbowy organ wykonawczy w celu dokonania czynności służbowych, których sam własnymi środkami wykonać nie może, o to się do nich zwróci.

Art. 9. Skarbowe organy wykonawcze winny pełnić służbę zasadniczo w mundurze lub być zaopatrzone w odznaki, wskazujące na ich charakter służbowy.

Co do umundurowania i odznak służbowych tychże organów wyda Minister Skarbu osobne przepisy.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych: Sołtan.

Minister Sprawiedliwości: Wł. Wyganowski.

Powyższe podają do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 20. 1. 24 r.

Starosta: Lipski.

94.

Ustawa z dnia 19. grudnia 1923 r. w sprawie zmiany przepisów z dnia 24. kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych (Dz. U. R. P. nr. 44. poz. 298.)

Art. 1. Punkt 21 § 6 przepisów z dnia 24-go kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 44. poz. 298) otrzymuje brzmienie następujące:

dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędów podwładnych mu, o ile zawierają prośbę o pracę, ochronę lub opiekę, albo zgłoszenie zapotrzebowania pracowników przez pracodawcę.

Art. 2. § 23 powołanych przepisów uzupełnia się punktem 15 następującej treści: wydawane na skutek prośb, wymienionych w punkcie 21 § 6 przepisów niniejszych; w szczególności wolne są od opłaty stemplowej także wszelkie świadectwa, wydawane robotnikom dla podróży w celach zarobkowych.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: L. Darowski.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 15. stycznia 1924 r. Nr. 4. poz. 25.)

Powyższe podają do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 20. 1. 1924 r.

Starosta: Lipski.

95.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Na zasadzie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego (Dz. U. R. P. nr. 5, poz. 38) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w art. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a niepodlegające podatkowi majątkowemu w myśl art. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 746), wolne są od obowiązku opłacania drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego, pomimo, że zostały wciągnięte do ksiąg bierczych teje zaliczki.

§ 2. Wysokość zaliczki, obliczonej w myśl art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, nie może przekraczać następujących granic:

- 1) dla płatników podatku gruntowego i budynkowego — połowy podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku według skali art. 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 746);
- 2) dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych I, II, III, IV, V i VI kategorii oraz przedsiębiorstw handlowych I i II kategorii — połowy podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku według skali art. 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym;
- 3) dla płatników podatku obrotowego (na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego), płatnego i idealnego — połowy podatku majątkowego, przypadającego według skali art. 9 ustawy — od wartości całego ich majątku;
- 4) dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych VI kategorii i przedsiębiorstw handlowych III kategorii oraz od samodzielnych wolnych zajęć zawodowych — jednej trzeciej części podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku według skali art. 9 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

O ile kwota drugiej zaliczki przekracza granice wyżej określone, wówczas płatnik będzie zwolniony od uiszczenia nadwyżki teje zaliczki.

§ 3. Celem ustalenia stanu faktycznego miarodajnego w myśl §§ 1 i 2 nin. rozp. do zwolnienia od zaliczki, względnie do jej zniżenia winna każda władza podatkowa I instancji (urząd sk., inspektorat sk.) powołać rzeczoznawców, a mianowicie: dla płatników podatku

gruntowego i budynkowego — 2-ch członków komisji szacunkowej podatku dochodowego z pośród przedstawicieli rolnictwa, a dla płatników podatku przemysłowego, względnie obrotowego — 2-ch członków komisji szacunkowej do spraw podatku przemysłowego, względnie komisji dla podatku procederowego na górnośląskiej części województwa śląskiego, z pośród przedstawicieli przemysłu i handlu.

W analogiczny sposób postępuje izba skarbowa, która dla osób prawnych, obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, powołuje rzeczoznawców z pośród członków komisji odwoławczych.

§ 4. Władza podatkowa przy współudziale rzeczoznawców (§ 3 nin. rozp.) wydaje swoje decyzje na podstawie zeznań płatników o majątku, spisów płatników, sporządzonych przez zarządy gminne, oraz własnych wiadomości, opartych na dokładnej znajomości stosunków majątkowych płatników.

Przy sprawdzaniu zeznań winna się władza podatkowa kierować normami szacunkowymi, określonymi w rozp. II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 123, poz. 996), uwzględniając przytem przepisy § 11 powołanego rozporządzenia II Ministra Skarbu, dotyczące zniżek z powodu zniszczenia wojennego, o ile chodzi o posiadłości gruntowe.

W wypadkach, przewidzianych w § 1 nin. rozp., władza podatkowa wydaje swoje decyzje z urzędu, w wypadkach zaś wspomnianych w § 2 nin. rozp., — tylko na prośby zainteresowanych płatników. Prośby te winny płatnicy wnieść do właściwej władzy podatkowej najpóźniej do dni 14 po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Na podstawie decyzji zapadłych zgodnie z §§ 1—4 nin. rozp. władza podatkowa przeprowadza sprostowania przypisu drugiej zaliczki w księgach bierczych, a oryginał decyzji przechowuje przy tych księgach.

O decyzjach władza podatkowa zawiadamia płatników ustnie lub pisemnie. Decyzje te są ostateczne.

§ 6. Przymusowe ściągnięcie drugiej zaliczki od płatników wspomnianych w § 1 i § 2 nin. rozp. może być przeprowadzone dopiero po zapadnięciu decyzji władzy podatkowej (§ 5 nin. rozp.).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. G r a b s k i.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, 11. lutego 1924 r.

Starosta: L i p s k i.

96.

Kurs franka złotego.

Podaję do ogólnej wiadomości, że Minister Skarbu ustalił wartość franka złotego, jak następuje:

Obwieszczeniem z dnia 7. 2. 24 r. (Monitor Polski nr. 31 poz. 100) na dzień 9. 2. 24 r. na 1 800 000 Mkp.,

obwieszczeniem z dnia 8. 2. 24 r. (Monitor Polski nr. 32 poz. 102) na dzień 10. 2. 24 r. na 1 800 000 Mkp.,

obwieszczeniem z dnia 9. 2. 24 r. (Monitor Polski nr. 33 poz. 103) na dzień 11. i 12. 2. 24 r. na 1 800 000 Mkp.

Puck, dnia 12. 2. 1924 r.

Starosta: L i p s k i.

97.

Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 1. lutego 1924 r. w przedmiocie unormowania taryfy opłat za badanie mięsa i trychinoskopji.

W myśl tut. rozporz. z dnia 14. 1. 24 r. L. dz. II h.—5099/23 w przedmiocie unormowania taryfy opłat za badanie mięsa i trychinoskopji podaję do wiadomości, iż przeciętna cena żyta po myśli wspomnianego rozp. ustalona została na 9 500 000 mk. słownie: dziewięćmiljonów pięćsettysięcy za 100 funtów żyta.

Cena powyższa, odnośnie do obliczenia norm taryfy za badanie mięsa i trychinoskopję, obowiązuje na cały miesiąc luty 1924 r.

Za Wojewodę:

(—) J a n S t a n a w s k i.

Powołując się na obwieszczenie tutejsze z dnia 21. 1. 24. r. (Orędownik pow. nr. 5 poz. 51. rok 24. podaję powyższe do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 9. 2. 1924 r.

Starosta: L i p s k i.

98.

Obwieszczenie dot. doręczenia rezerwistom kart powołania i podania miejsca pobytu w razie wymeldowania.

Cheąc usunąć możliwość samowolnego uchylania się od ćwiczeń wojskowych, zebrań kontrolnych, przeglądów itp. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych postanowiło karty powołania, o ile adresata nie ma w odnośnej miejscowości, doręczyć prowadzącemu meldunki tj. naczelnikowi gminy.

Naczelnik gminy obowiązany jest osobiście uiścić adnotację o odmeldowaniu się lub nieodmeldowaniu się adresata.

Przy adnotacji „odmeldowany“ winien naczelnik gminy podać, dokąd adresat odmeldowany się wyprowadził. Przy adnotacji „nieodmeldowany“, powinien zaznaczyć, co mu wiadomo o obecnym miejscu zamieszkania adresata. Gdyby prowadzący meldunki niechciał umieścić adnotacji na karcie powołania, organ pocztowy powinien o tem donieść natychmiast swojej władzy, która odniesie się do Starostwa o interwencję.

Naczelnicy gmin zechcą się zastosować jak najściślej do powyższego, gdyż w razie zażalenia się Urzędu Pocztowego pociągnę winnych bezwzględnie do odpowiedzialności.

Puck, dnia 22 1. 1924 r.

Starosta: L i p s k i.